

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 68 Πέμπτη 15η Μαΐου 2025</p> <p>Ανακομιδῆ Λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου Ἐσπερίου, Ζωῆς, Κυριακοῦ μαρτύρων (2α Μαΐου π. ἡμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος

Ἰωάννη κεφ. δ΄ 5-42

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Κύριος εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δι' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς

ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Απεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, πιστεύσον μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.

Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρωμά ἐστὶν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτόν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Μετάφραση

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἔφτασε ὁ Κύριος σὲ μιὰ πόλη τῆς Σαμάρειας ποὺ λεγόταν Συχάρ, κοντὰ στὸ χωράφι ποὺ εἶχε δώσει ὁ Ἰακώβ στὸ γιό του τὸν Ἰωσήφ. Ἐκεῖ βρισκόταν τὸ πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς, κουρασμένος ἀπὸ τὴν πεζοπορία, κάθισε κοντὰ στὸ πηγάδι· ἦταν γύρω στὸ μεσημέρι. Ἐρχεται τότε μιὰ γυναῖκα ἀπὸ τὴ Σαμάρεια νὰ βγάλει νερό. Ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει: «Δῶσε μου νὰ πιῶ». Οἱ μαθητὲς του εἶχαν πάει στὴν πόλη ν' ἀγοράσουν τροφίμα. Ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε: «Ἐσὺ εἶσαι Ἰουδαῖος κι ἐγὼ Σαμαρείτισσα. Πῶς μπορείς νὰ μοῦ ζητᾶς νὰ σοῦ δώσω νερὸ νὰ πιεῖς;» ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποφεύγουν κάθε ἐπικοινωνία μὲ τοὺς Σαμαρεῖτες. Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπάντησε: «Ἄν ἤξερες τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ποιὸς εἶν' αὐτὸς ποὺ σοῦ λέει «δῶσ' μου νὰ πιῶ», τότε ἐσὺ θὰ τοῦ ζητούσες κι ἐκεῖνος θὰ σοῦ ἔδινε ζωντανὸ νερό». Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα: «Κύριε, ἐσὺ δὲν ἔχεις οὔτε κἂν κουβά, καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ, λοιπόν, τὸ ἔχεις τὸ τρεχούμενο νερό; Αὐτὸ τὸ πηγάδι μᾶς τὸ χάρισε ὁ προπάτοράς μας ὁ Ἰακώβ· ἤπιε ἀπ' αὐτὸ ὁ ἴδιος καὶ οἱ γιοὶ του καὶ τὰ ζωντανὰ του. Μήπως ἐσὺ εἶσαι ἀνώτερος ἀπ' αὐτόν;» Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπάντησε: «Ὅποιος πίνει ἀπ' αὐτὸ τὸ νερὸ θὰ διψᾶσει πάλι· ὅποιος ὅμως πιεῖ ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ θὰ τοῦ δώσω ἐγὼ δὲ θὰ διψᾶσει ποτέ, ἀλλὰ τὸ νερὸ ποὺ θὰ τοῦ δώσω θὰ γίνεῖ μέσα του μιὰ πηγὴ ποὺ θ' ἀναβλύζει νερὸ ζωῆς αἰώνιας». Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα: «Κύριε, δῶσ' μου αὐτὸ τὸ νερὸ γιὰ νὰ μὴ διψᾶω, κι οὔτε νὰ ἔρχομαι ὡς ἐδῶ γιὰ νὰ τὸ παίρνω». Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε: «Πήγαινε νὰ φωνάξεις τὸν ἄντρα σου κι ἔλα ἐδῶ». «Δὲν ἔχω ἄντρα», ἀπάντησε ἡ γυναῖκα. Ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει: «Σωστά εἶπες, δὲν ἔχω ἄντρα· γιατί πέντε ἄντρες πῆρες κι αὐτὸς ποὺ μαζί του τώρα ζεῖς δὲν εἶναι ἄντρας σου· αὐτὸ ποὺ εἶπες εἶναι ἀλήθεια». Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα: «Κύριε, βλέπω ὅτι ἐσὺ εἶσαι προφήτης· οἱ προπάτορές μας λάτρεψαν τὸ Θεὸ σ' αὐτὸ τὸ βουνό· ἐσεῖς ὅμως λέτε ὅτι στὰ Ἱεροσόλυμα βρίσκεται ὁ τόπος ὅπου πρέπει κανεῖς νὰ τὸν λατρεύει». «Πίστεψέ με, γυναῖκα», τῆς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς, «εἶναι κοντὰ ὁ καιρὸς ποὺ δὲ θὰ λατρεύετε τὸν Πατέρα οὔτε σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ οὔτε στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐσεῖς οἱ Σαμαρεῖτες λατρεύετε αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρετε· ἐμεῖς ὅμως λατρεύουμε αὐτὸ ποὺ ξέρουμε, γιατί ἡ σωτηρία ἔρχεται στὸν κόσμον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Εἶναι ὅμως κοντὰ ὁ καιρὸς, ἦλθε κιόλας, ποὺ οἱ πραγματικοὶ λατρευτὲς θὰ λατρεύσουν τὸν Πατέρα μὲ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος, ποὺ ἀποκαλύπτει τὴν ἀλήθεια γιατί ἔτσι τοὺς θέλει ὁ Πατέρας αὐτοὺς ποὺ τὸν λατρεύουν. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα. Κι αὐτοὶ ποὺ τὸν λατρεύουν πρέπει νὰ τὸν λατρεύουν μὲ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος, ποὺ φανερώνει τὴν ἀλήθεια». Τοῦ λέει τότε ἡ γυναῖκα: «Ξέρω ὅτι θὰ ἔρθει ὁ Μεσσίας, δηλαδή ὁ Χριστὸς· ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θὰ μᾶς τὰ ἐξηγήσει ὅλα». «Ἐγὼ εἶμαι», τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς, «ἐγὼ, ποὺ σοῦ μιλάω αὐτὴ τὴ στιγμή». Ἐκείνη

τὴν ὥρα ἦρθαν οἱ μαθητὲς τοῦ κι ἀποροῦσαν ποῦ συνομιλοῦσε μὲ γυναῖκα. Βέβαια, κανεῖς δὲν τοῦ εἶπε «τὶ συζητάς;» «γιατὶ μιλάς μαζί της;» Τότε ἡ γυναῖκα ἄφησε τὴ στάμνα τῆς, πῆγε στὴν πόλη κι ἄρχισε νὰ λέει στὸν κόσμον: «Ἐλάτε νὰ δεῖτε ἕναν ἄνθρωπο ποῦ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔχω κάνει στὴ ζωὴ μου· μήπως αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας;» Βγῆκαν, λοιπόν, ἀπὸ τὴν πόλη κι ἔρχονταν σ' Αὐτόν. Στὸ μεταξύ οἱ μαθητὲς τον παρακολουθοῦσαν καὶ τοῦ ἔλεγον: «Διδάσκαλε, φάε κάτι». Αὐτὸς ὅμως τοὺς εἶπε: «Ἐγὼ ἔχω νὰ φάω τροφή ποῦ ἐσεῖς δὲν τὴν ξέρετε». Οἱ μαθητὲς ἔλεγον μεταξύ τους: «Μήπως τοῦ 'φερε κανεῖς νὰ φάει;» Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: «Δικιὰ μου τροφή εἶναι νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημα ἐκείνου ποῦ με ἔστειλε, καὶ νὰ φέρω σὲ πέρας τὸ ἔργο του. Ἐσεῖς συνηθίζετε νὰ λέτε «τέσσερις μῆνες ἀκόμη, κι ἔφτασε ὁ θερισμός». Ἐγὼ σᾶς λέω: σηκῶστε τα μάτια σας καὶ κοιτάξτε τα χώράφια. Ἀσπροκοποῦν ἀπὸ τὰ στάχνα τὰ ὄριμα, ἔτοιμα κιόλας γιὰ τὸ θερισμό. Ὁ θεριστὴς ἀμείβεται γιὰ τὴ δουλειὰ του καὶ συνάζει καρπὸ γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ, ἔτσι ὥστε μαζί νὰ χαίρονται κι αὐτὸς ποῦ σπέρνει κι αὐτὸς ποῦ θερίζει. Γιατὶ ἐδῶ ἀληθεύει ἡ παροιμία «ἄλλος εἶναι ποῦ σπέρνει κι ἄλλος ποῦ θερίζει». Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίσετε καρπὸ ποῦ γι' αὐτὸν ἐσεῖς δὲν κοπιάσατε· ἄλλοι μόχθησαν, κι ἐσεῖς μπήκατε ἐκεῖ νὰ θερίσετε τὸ δικὸ τους κόπο». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμαρεῖτες ἐκείνης τῆς πόλης πίστεψαν σ' αὐτόν, ἐξ αἰτίας τῆς μαρτυρίας τῆς γυναίκας ποῦ ἔλεγε: «Μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔχω κάνει». Ὅταν λοιπόν οἱ Σαμαρεῖτες ἦρθαν κοντὰ του, τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μείνει μαζί τους· κι ἔμεινε ἐκεῖ δύο μέρες. Ἔτσι, πίστεψαν πολὺ περισσότερο ἀκούγοντας τὰ λόγια του κι ἔλεγον στὴ γυναῖκα: «Ἡ πίστη μας δὲ στηρίζεται πιά στὰ δικὰ σου λόγια· γιατί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν ἔχουμε τώρα ἀκούσει καὶ ξέρουμε πὼς πραγματιὰ αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. ια' 19-30

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οἱ διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ

ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῆ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὲ ἠμπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Μετάφραση

Ἐκεῖνες τὶς μέρες, οἱ ἀπόστολοι ποὺ εἶχαν διασκορπιστεῖ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, μετὰ τὸ διωγμὸ ποὺ ἀκολούθησε τὸ λιθοβολισμὸ τοῦ Στεφάνου, ἔφτασαν ὡς τὴ Φοινίκη, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἀντιόχεια. Σὲ κανέναν δὲν κήρυτταν γιὰ τὸ Χριστὸ παρά μόνο στοὺς Ἰουδαίους. Ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ μερικοὶ Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, ποὺ εἶχαν ἔρθει στὴν Ἀντιόχεια καὶ κήρυτταν στοὺς ἑλληνόφωνους Ἰουδαίους τὸ χαρμόσυνο μήνυμα, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος. Ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί τους, καὶ πολλοὶ ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ πίστεψαν καὶ δέχτηκαν τὸν Ἰησοῦς γιὰ Κύριό τους. Οἱ εἰδήσεις γι' αὐτὰ ἔφτασαν καὶ στὴν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων· ἔτσι ἔστειλαν τὸ Βαρνάβα νὰ πάει στὴν Ἀντιόχεια. Αὐτός, ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ καὶ εἶδε τὸ ἔργο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, χάρηκε καὶ τοὺς συμβούλευε ὅλους νὰ μένουν ἀφοσιωμένοι στὸν Κύριο μὲ ὅλη τους τὴν καρδιά. Ὁ Βαρνάβας ἦταν ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Ἅγιο Πνεῦμα καὶ πίστη. Ἔτσι, πολὺς κόσμος προστέθηκε στοὺς πιστοὺς τοῦ Κυρίου. Ὑστερα ὁ Βαρνάβας πῆγε στὴν Ταρσὸ γιὰ νὰ ἀναζητήσει τὸ Σαῦλο. Ὅταν τὸν βρῆκε τὸν ἔφερε στὴν Ἀντιόχεια. Ἐκεῖ συμμετεῖχαν στὶς συνάξεις τῆς ἐκκλησίας γιὰ ἓνα ὀλόκληρο χρόνο καὶ δίδαξαν πολὺν κόσμον. Ἐπίσης στὴν Ἀντιόχεια γιὰ πρώτη φορά ὀνομάστηκαν οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ «Χριστιανοί». Ἐκεῖνες τὶς μέρες κατέβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆτες στὴν Ἀντιόχεια. Ἐνας ἀπ' αὐτούς, ποὺ τὸν ἔλεγαν Ἄγαβο, προανήγγειλε μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅτι θὰ πέσει σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη μεγάλη πείνα, πράγμα ποὺ ἐγίνε ὅταν αὐτοκράτορας ἦταν ὁ Κλαύδιος. Οἱ χριστιανοὶ στὴν Ἀντιόχεια ἀποφάσισαν νὰ στείλουν βοήθεια στοὺς ἀδελφοὺς ποὺ κατοικοῦσαν στὴν

Ίουδαία, ὅ,τι μπορούσε ὁ καθένας. Αὐτὸ κι ἔκαναν: ἔστειλαν τὴ βοήθειά τους μὲ τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο στοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἱεροσολύμων.

Σχολιασμός

Τέταρτη Κυριακὴ ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀναγιγνώσκεται εἶναι γνωστὴ ὡς «Τῆς Σαμαρείτιδος». Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο βρίσκεται στὸ δ' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου καὶ μᾶς περιγράφει τὴν συνάντησι τοῦ Κυρίου μὲ μιὰ γυναῖκα ἀπὸ τὴ Σαμάρεια.

Ὁ Κύριος βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς Σαμάρειας, ἡ ὁποία εἶναι ἀνάμεσα στὴν Γαλιλαία καὶ τὴν Ἰουδαία. Ἐκεῖ κοντὰ σὲ μιὰ πόλη ποὺ λέγεται Συχάρ, βρίσκεται τὸ πηγάδι τοῦ Προπάτορα Ἰακώβ. Ἐκεῖ ἔκατσε ὁ Ἰησοῦς, κουρασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία, ἐνῶ οἱ μαθητὲς του ἔφυγαν πρὸς τὴν πόλη γιὰ νὰ βροῦν τροφή. Ἐκεῖ συναντᾶει καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, τὴν Σαμαρείτιδα, τὴν μετέπειτα Ἁγία καὶ Μεγαλομάρτυρα Φωτεινή. Τῆς ζητᾶει λοιπὸν νὰ Τοῦ δώσει νὰ πιεῖ λίγο νερό.

Τὸ πρῶτο ποὺ μᾶς κάνει ἐντύπωση, εἶναι ὅτι ὁ Κύριος εἶναι κουρασμένος, ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής. Κι αὐτὸ τὸ λέει γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν καὶ ἄνθρωπος καὶ ὄχι μόνο Θεὸς ὅπως ἔλεγαν οἱ αἰρετικοί. Σὰν ἄνθρωπος λοιπὸν πεινοῦσε καὶ διψοῦσε. Σὰν ἄνθρωπος νῆστευε. Σὰν ἄνθρωπος πολέμησε τοὺς πειρασμοὺς στὴν ἔρημο. Κι αὐτὸ γιὰ νὰ γίνεῖ παράδειγμα γιὰ ἐμᾶς. Γιὰ νὰ μᾶς δείξει ὅτι κι ἐμεῖς μπορούμε, μὲ τὴ βοήθειά Του πάντα.

Τὸ ἐπόμενο, ποὺ κάνει ἐντύπωση καὶ στὴν Σαμαρείτιδα, εἶναι ὅτι τῆς μιλάει. Ὅπως ξέρουμε οἱ Ἰουδαῖοι ἐξίσωναν τοὺς Σαμαρεῖτες μὲ τοὺς εἰδωλολάτρεις καὶ ἔτσι ἀπέφευγαν κάθε ἐπαφὴ μαζί τους. Ὁ Κύριος χρησιμοποιεῖ αὐτὴ τὴν ἔχθρα καὶ στὴν παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη. Θέλει νὰ μᾶς δείξει ὅτι ὁ πλησίον μας μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ κάποιος ποὺ τὸν θεωροῦμε ἐχθρό, κάποιος ποὺ ἀντιπαθοῦμε. Ὅλους ἔχει ὁ Χριστιανὸς χρέος νὰ τοὺς ἀγαπάει, ὅπως καὶ ὁ Θεὸς ἀγαπάει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Στὴ συνέχεια ὁ Κύριος λέει στὴν Σαμαρείτιδα ὅτι θὰ τῆς δώσει «νερὸ ζωντανό». Ἡ ἔκφραση αὐτὴ ἀναφέρεται σὲ τρεχούμενο νερὸ πηγῆς γι' αὐτὸ καὶ ἡ Σαμαρείτιδα ἀπαντᾶει μὲ δυσπιστία. Ποῦ θὰ βρεῖ τὴν πηγὴ μέσα στὴν ἔρημο; Δὲν ἔχει καταλάβει ἀκόμα ὅτι ὁ Κύριος δὲν μιλάει γιὰ

ύλικό νερό, αλλά για τὸν ἑαυτὸ του. Ὁ ἴδιος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῶν θαυμάτων. Καὶ ὁ ἴδιος δίνεται σὲ ὅλους μας κάθε φορὰ πὸς τελοῦμε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

«Δὸς μοὶ τοῦτο τὸ ὕδωρ» του λέει ἡ Σαμαρείτιδα. Δῶσε μου νὰ πιῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸ πὸς δὲν θὰ ξαναδιψάσω ποτέ. Ἐμεῖς τὸ λέμε αὐτό; Ἐμεῖς πὸς ξέρουμε ποιό εἶναι τὸ νερὸ αὐτό, πὸς ξέρουμε τὴν εὐλογία πὸς παίρνουμε ὅταν κοινωνοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, ἐπιδιώκουμε νὰ πάρουμε μέσα μας τὴν εὐλογία αὐτή; Κι ἂν ναι πόσο συχνά; Πόσο συχνά κοινωνοῦμε; Μία φορὰ τὸ μῆνα; Μήπως δυὸ φορὲς τὸ χρόνο; Μήπως πιὸ ἀραιά; Γιατὶ τὸ κάνουμε αὐτὸ στὸν ἑαυτὸ μας; Γιατὶ στεροῦμε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ μας ἀπὸ τὸ ζωντανὸ νερὸ τοῦ Κυρίου; Γιατὶ δὲν ἀφήνουμε τὸν Χριστὸ νὰ γίνεῖ ἓνα μαζί μας;

Στὴ συνέχεια τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς συμβαίνει κάτι πὸς δὲν γίνεται συχνά στὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλύπτεται ὡς ὁ Μεσσίας στὴν Σαμαρείτιδα. Γιατὶ ὅμως; Γιατὶ μπροστὰ Του ἔχει μιὰ ψυχὴ καλοπροαίρετη. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἀμαρτωλή, μπορεῖ νὰ τὸν ἔβλεπε νωρίτερα ὡς ἐχθρό, ἀλλὰ τώρα ἀρχίζει κι αὐτὴ νὰ καταλαβαίνει ὅτι δὲν μιλάει μὲ ἓναν ἀπλὸ ἄνθρωπο, οὔτε κἂν μὲ κάποιο προφήτη. Αὐτὸς πὸς συνομιλεῖ μαζί της εἶναι κάτι παραπάνω.

Ἡ πίστη της φαίνεται καὶ στὴν ἀντίδρασή της. Ἀφήνει τὴν στάμνα καὶ τρέχει νὰ φέρεῖ καὶ τοὺς ὑπόλοιπους κατοίκους τῆς πόλης νὰ τὸν γνωρίσουν. Ὅπως οἱ μαθητὲς ἄφησαν τὰ δίχτυα τοὺς καὶ ἔτρεξαν πίσω ἀπὸ τὸν Χριστό, ἔτσι καὶ οἱ ἰσαπόστολος Ἁγία Φωτεινὴ, ἀφήνει τὴν στάμνα της καὶ τρέχει νὰ διαδώσει τὴν πίστη της. Συνέχισε μάλιστα καὶ στὴν ὑπόλοιπη ζωὴ της νὰ διαδίδει τὸ Εὐαγγέλιον στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴ Ρώμη, ὅπου καὶ τελικὰ μαρτύρησε γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον μᾶς θυμίζει ὅτι ὁ Κύριος ἦρθε στὴ γῆ γιὰ νὰ κάνει τὸν ἑαυτὸ Του δῶρο στὸν ἄνθρωπο. Ἦρθε, μᾶς ἄνοιξε τὶς πύλες τοῦ παραδείσου καὶ μᾶς ἔδειξε τὸν δρόμο γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε. Θὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα τῆς Σαμαρείτιδος ἢ θὰ Τὸν ἀρνηθοῦμε; Εὐχομαί ὅλοι μας νὰ ἐπιλέξουμε τὸν Κύριο, νὰ ἐπιλέξουμε νὰ μείνουμε κοντὰ Του, γιὰ τὸ βραβεῖο πὸς μᾶς περιμένει στὴν ἄλλη ζωὴ, εἶναι πραγματικὰ ἀνεκτίμητο. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάρι

Οἱ Μάρτυρες Ἑσπερος, Ζωὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν

Κυριακὸς καὶ Θεόδουλος

Οἱ Ἅγιοι Ἑσπερος καὶ Ζωὴ ἦταν ζεῦγος Χριστιανῶν, ποὺ ἔζησαν τὸν 2ο μ.Χ. αἰῶνα. Παιδιά τους ἦταν ὁ Κυριακὸς καὶ ὁ Θεόδουλος. Οἱ Ἅγιοι εἶχαν ἀγορασθεῖ ὡς δοῦλοι ἀπὸ τὸν Ῥωμαῖο συγκλητικὸ Κάτλο καὶ πρόσεχαν πάρα πολὺ μήπως ἡ τροφή ποὺ τοὺς δινόταν ἦταν ἀπὸ τὶς θυσίες τῶν ἀρχόντων τους πρὸς τὰ εἰδωλα (εἰδωλόθυτα).

Ἡ Ἁγία Ζωὴ κάθε βράδυ πήγαινε στὸν φρουρὸ ποὺ φύλαγε τὸ ἀνάκτορο τῶν ἀρχόντων καὶ τὸν παρότρυνε νὰ πάει νὰ κοιμηθεῖ ἐπειδὴ ἦταν κουρασμένος καὶ ἀναλάμβανε αὐτὴ τὰ καθήκοντά του. Ἐξω ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ ἀρχοντικοῦ ὑπῆρχαν ἄγρια σκυλιά, ποὺ κατασπάραζαν ὅποιον φτωχὸ πλησίαζε γιὰ νὰ ζητήσει βοήθεια. Ἡ Ἁγία τότε ἔπαιρνε λίγο ἀπὸ τὸ ψωμί ποὺ τῆς ἔδιναν γιὰ τὴν συντήρηση τῆς οἰκογένειάς της καὶ τὸ ἔριχνε στὰ σκυλιά, γιὰ νὰ σωπάσουν καὶ γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πλησιάσουν οἱ φτωχοί, στοὺς ὁποίους μοίραζε τὸ ὑπόλοιπο ψωμί παροτρύνοντάς τους νὰ γίνουν Χριστιανοί, λέγοντάς τους ὅτι μόνο ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου.

Ὅταν ὁ Κάτλος ἀπέκτησε γιό, διέταξε νὰ προσέλθουν σὲ κοινὸ τραπέζι γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὅλοι οἱ δοῦλοι καὶ νὰ γευθοῦν ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἰδωλόθυτα καὶ κρασί. Ὁ Ἑσπερος καὶ ἡ οἰκογένειά του δὲν δοκίμασαν ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, ἀλλὰ τὰ ἔριξαν στὰ σκυλιά. Προηγουμένως, μάλιστα, ἡ Ἁγία Ζωὴ προσευχήθηκε στὸν Θεὸ μ' αὐτὰ τὰ λόγια: «Θεέ, καρδιογνώστα, ἀληθινέ, αἰώνιε, βοήθησέ μας, διότι δὲν ἔχουμε κανέναν πλὴν Σοῦ καὶ τοῦ Υἱοῦ Σου». Ὁ Κάτλος κυριεύθηκε τότε ἀπὸ ὀργή καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ πυρώσουν καλὰ ἓναν μεγάλο κλίβανο καὶ νὰ ρίξουν μέσα τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἑσπερου καὶ τῆς Ζωῆς. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ὅταν πῆγε ὁ Κάτλος καὶ οἱ στρατιῶτες του στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, ἄκουσαν μελωδίες ποὺ προέρχονταν μέσα ἀπὸ τὸν κλίβανο. Ὅταν ὅμως ἄνοιξαν τὸν κλίβανο, δὲν εἶδαν κανέναν παρὰ μόνο τὰ τίμια λείψανα τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν καεῖ, ἀλλὰ κείτονταν πρὸς τὴν ἀνατολὴ καὶ φαίνονταν σὰν νὰ εἶχαν πέσει σὲ βαθὺ ὕπνο, ἐνῶ ἡ ψυχὴ τους ἀπολάμβανε ἤδη τὴν χαρὰ τοῦ Παραδείσου.

Δρώμενα

Μητροπολιτική Έκδρομή στο Ζαγκλιβέρι 2025

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης διοργάνωσε μονοήμερη ἐκδρομὴ στὸ Ζαγκλιβέρι Θεσσαλονίκης, τόπο καταγωγῆς καὶ μαρτυρίου τῆς Νεομάρτυρος Ἀκυλίνας. Στὴν ἐκδρομὴ συμμετεῖχαν μὲ πούλμαν τὰ κατηχητικά τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης, μὲ ἀτομικὲς συμμετοχὲς καὶ ἀπὸ τὶς ἐνορίες Ἀγίου Γεωργίου Θέρμης, Τιμίου Σταυροῦ Εὐόσμου καὶ Γεννεθλίου τῆς Θεοτόκου Σερρῶν. Τοὺς ἐκδρομεῖς συνόδευσαν οἱ ἐφημέριοι τῶν Ναῶν, ἐνῶ τὸ παρὼν ἔδωσε καὶ ὁ Ποιμενάρχης μας, Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος.

Ἡ ἐκδρομὴ ξεκίνησε μὲ ξενάγηση στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου πρὸς Ἑμμαοὺς στὸν Ἅγιο Βασίλειο Λαγκαδᾶ, ὅπου μᾶς προκάλεσε ιδιαίτερη ἐντύπωση ἡ σπάνια βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Ἑμφάνισης τοῦ Κυρίου εἰς Ἑμμαοὺς καὶ ἡ αἰσιογράφιση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μὲ τὴν τεχνοτροπία fresco.

Κατόπιν, πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στὸ χωριὸ Ζαγκλιβέρι καὶ στὴν οἰκία τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνας, πού διατηρεῖται ἀκόμα ὅπως ἦταν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, ἐκεῖ ὅπου ἔζησε ἀλλὰ καὶ ἄφησε τὴν τελευταία τῆς πνοή, μετὰ τὰ βασανιστήρια πού υπέστη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἀφοῦ ἀρνήθηκε νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ.

Μετὰ τὸ σπῖτι τῆς Ἁγίας, οἱ ἐκδρομεῖς κατευθύνθηκαν στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ καὶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Ἀκυλίνας, ὅπου καὶ προσκύνησαν τὰ Ἅγια λείψανά της.

Τέλος, μὲ γεμάτες τὶς ἀποσκευὲς μὲ πνευματικὰ ἐφόδια, μικροὶ καὶ μεγάλοι ξεχύθηκαν στὸ ἄλσος «Πλατανόραμα», γιὰ νὰ ἀπολαύσουν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τὸ πανέμορφο φυσικὸ περιβάλλον τοῦ Ζαγκλιβερίου.

Προσκυνηματική έκδρομη τῆς ἐνορίας τῶν Σερρῶν 2025

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου ἡ ἐνορία τοῦ Γενέθλιου τῆς Θεοτόκου Σερρῶν, ὑπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.Γρηγορίου, πραγματοποίησε ἐκδρομὴ στὸν Ἀρχαιολογικὸ χῶρο τῶν Φιλλίπων. Ἡ περιήγησις στὸν χῶρο πραγματοποιήθηκε μὲ τὴ συνδρομὴ ξεναγοῦ καὶ ὑπῆρξε πνευματικὰ ὠφέλιμη, καθὼς ἐπικεντρώθηκε στὸ Ἀποστολικὸ ἔργο τοῦ Ἀπόστολου τῶν Ἐθνῶν Παύλου.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔδρασε στὴν περιοχὴ τῶν Φιλλίπων, ὅπως μαρτυροῦν οἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὁ πνευματικὸς πλοῦτος τῆς περιοχῆς εἶναι ἀξιομνημόνευτος ἀλλὰ καὶ συγκλονιστικός. Ἔτσι, οἱ ἐπισκέπτες εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ μεταφερθοῦν νοερὰ στὸν χωροχρόνο τῆς Πρωτοχριστιανικῆς Ἐποχῆς καὶ νὰ αἰσθανθοῦν δέος βαδίζοντας στὰ ἴδια μέρη μὲ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν.

Στὴ συνέχεια ἡ ἀποστολὴ ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Παγγαίου, ὅπου ἡ ἀδελφότητα τῶν μοναζουσῶν παρέθεσε τράπεζα Ἀγάπης στοὺς ἐκδρομεῖς, ὅπως καὶ ξενάγησις στοὺς χώρους αὐτῆς.

Τέλος, πλήρεις πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς τροφῆς οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν στὴν ἀφετηρία τους.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας, τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου γιὰ τὴν Κυριακὴ Παραλύτου, στοὺς Ἅγιους Πάντες, Κατερίνη.

Δείτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικός: 250511

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὅνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

